

ÎNCHEIERE

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Pavel Zamfir în interesele Ianei Jardan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Jardan Iana împotriva lui Tiorsa Marin cu privire la anularea testamentului și contractului de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Jardan Iana și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 iulie 2014

c o n s t a t ă

La 10 ianuarie 2014 avocatul Irina Tocan în interesele Ianei Jardan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tiorsa Marin cu privire la anularea testamentului și contractului de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață.

În motivarea acțiunii Jardan Iana a indicat că Melenti Elena, care a decedat la 10 septembrie 2012, era bunica sa, fapt confirmat în baza hotărârii definitive a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 07 februarie 2013 (dosar nr. 2-597/13).

Astfel, fiind unica moștenitoare legală s-a adresat cu cerere la biroul notarului Popovici Veronica privind deschiderea dosarului succesoral. Prin răspunsul nr. 5 din 12 martie 2013, i s-a refuzat însă efectuarea actului notarial din motiv că există moștenitorul testamentar Tiorsa Marin, căruia Melenti Elena i-a testat întreaga avere, fiindu-i eliberată la solicitare din arhivă copia testamentului nr. 1453 din 22 martie 2007, autentificat de către notarul privat Popovici Veronica.

După primirea copiei testamentului s-a adresat la organul cadastral cu solicitarea eliberării informației referitor la bunul respectiv.

Drept urmare din certificatul eliberat la 12 iulie 2013 de Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, filiala Î.S. "Cadastru" a aflat despre existența contractului de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață nr. 561 din 11 martie 2009.

Precizează Jordan Iana că, bunica sa Melenti Elena a fost căsătorită cu bunelul său Melenti Vasilii, iar din căsătorie au avut un fiu Melenti Mihail – care este tatăl ei. Ea este unica fiică născută din căsătoria lui Melenti Mihail cu Melenti Stipanida. După căsătorie a ales să poarte numele de familie al soțului.

După decesul tatălui său, reclamanta a rămas să locuiască cu mama la bunei, iar după ce mama s-a recăsătorit, ea a rămas să locuiască cu ei. A locuit împreună cu bunei pînă la căsătorie și ulterior după ce a divorțat a revenit în casa acestora din str. 31 August, 38, ap. 8, mun. Chișinău, având grijă de ei.

Deoarece, la sfârșitul anului 2006 avea un copil la întreținere însă nu avea nici o sursă de existență a plecat la muncă peste hotarele țării. Dat fiind că bunelul a decedat și bunica sa a rămas singură, ea avea grijă să nu ducă lipsă de bani și cu regularitate îi trimitea colete.

Precizează Jordan Iana, că tot la rugămintea ei o vecină avea grijă de bunica sa, Melenti Elena.

Tot în acea perioadă, bunica sa Melenti Elena a permis unor rude îndepărtate să stea în chirie. Acest fapt a bucurat-o și pe ea din considerentul că bunica sa nu va mai fi singură, ținând cont că avea o vârstă înaintată și nu conștientiza tot timpul ce face, existând situații când a fost nevoită să cheme ambulanța.

În temeiul art. 220 și art. 225 Cod civil susține reclamanta că actele juridice contestate sunt lovite de nulitate absolută.

Or, testamentul nr. 1453 din 22 martie 2007 este nul, deoarece a fost încheiat de o persoană fără discernământ care nu își putea conștientiza și dirija acțiunile.

În susținerea celor relatate indică Jordan Iana că vecinii pot confirma că bunica sa era lipsită de discernământ, nefiind în stare să înțeleagă și să dirijeze sensul acțiunilor sale. Mai mult, aceasta a fost internată și în Spitalul clinic de Psihiatrie, starea sa fiind vizibil slăbită din cauza vârstei înaintate.

Cere Jordan Iana a declara nul testamentul nr. 1453 din 22 martie 2007 și contractul de înstrăinare a imobilului cu condiția întreținerii pe viață, nr. 561 din 11 martie 2009.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 iulie 2014 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Jordan Iana în beneficiul lui Tiorsa Marin cheltuieli de judecată în mărime de 4028,15 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Jordan Iana și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 iulie 2014.

La 09 martie 2017 avocatul Pavel Zamfir în interesele Ianei Jordan, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a cerut admiterea recursului și casarea hotărîrilor judecătorești cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că la examinarea pricinii instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii, nu a aplicat legea care trebuia aplicată și a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu u fost implicate în proces.

Or, la caz instanța de apel urma să aplice dispozițiile art. 207 alin.(1) Cod civil, în conformitate cu care actul juridic civil încheiat fără cauză ori fondat pe o cauză falsă sau ilicită nu poate avea nici un efect.

Mai mult, odată ce a fost încheiat după întocmirea testamentului, contractul de înstrăinare a bunului care produce după natura sa aceleași efecte juridice față de pârât ca și testamentul, rezultă că actele juridice contestate sunt nule, pe motiv că se exclud unul pe altul prin inexistența cauzei acestora din partea defunctei Melenti Elena, care constituie un element obligatoriu al condițiilor de valabilitate a actului juridic și care în caz de inexistență atrage în temeiul art. 207 Cod civil, imposibilitatea acestor acte de a produce careva efecte juridice.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Pavel Zamfir în interesele Ianei Jardan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea

în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Pavel Zamfir în interesele Ianei Jordan, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de avocatul Pavel Zamfir în interesele Ianei Jordan, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Dumitru Mardari

Maria Gervas